

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: nieważność ze względu na błędną kwalifikację prawną zanonimizowanych danych z badania C4591001, dotyczących uczestników tego badania ze Stanów Zjednoczonych, jako danych osobowych w rozumieniu rozporządzenia 2018/1725 ⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi: nieważność ze względu na naruszenie prawa przez EMA poprzez uznanie, że badanie C4591001 nie jest jeszcze ukończone z uwagi na zmianę wskazań pediatrycznych i że jest ono zgodne z polityką tej agencji w dziedzinie publikacji danych klinicznych [EMA Policy(0070) on Clinical Data Publication](EMA/144064/2019).
3. Zarzut trzeci: nieważność ze względu na naruszenie prawa przez EMA poprzez uznanie, że zastosowanie znajduje art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽²⁾ („ochrona interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej”).
4. Zarzut czwarty: nieważność ze względu na naruszenie prawa polegające na uznaniu przez EMA, że nie istnieje nadrzędny interes publiczny w rozumieniu art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. 2018, L 295, s. 39).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 listopada 2021 r. – Greenspider/Eismaea

(Sprawa T-733/21)

(2022/C 73/61)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Greenspider GmbH (Germering, Niemcy) (przedstawiciele: G. Vignolo i V. Palmisano, avvocati)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza Europejskiej Rady ds. Innowacji i ds. MŚP (Eismaea)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i zasadną w rozumieniu art. 272 TFUE;
- stwierdzenie, że spółka Greenspider należycie wywiązała się ze swoich zobowiązań umownych wynikających z umowy o udzielenie dotacji;
- stwierdzenie, że zgodnie z art. 1162 belgijskiego kodeksu cywilnego, w razie wątpliwości interpretacja umowy przyjęta przez spółkę Greenspider ma pierwszeństwo przed interpretacją przedstawioną przez Eismaea;
- stwierdzenie, że warunki wystawienia noty obciążeniowej przesłanej przez Eismaea spółce Greenspider nie zostały spełnione, w związku z czym dochodzona w niej kwota nie jest należna;
- stwierdzenie, że Eismaea uchybiła swoim zobowiązaniom umownym, a w konsekwencji zasądzenie od niej zapłaty na rzecz spółki Greenspider kwoty 111 475 EUR;
- obciążenie Eismaea kosztami postępowania poniesionymi przez spółkę Greenspider w toku niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zobowiązań umownych przez Eisma.

— W tym względzie strona skarżąca podnosi, że zarzut ten opiera się na bezzasadności przedstawionych przez agencję powodów odmowy zapłaty pozostałej części kwalifikowanych kosztów projektu oraz na uznawalności unit costs (kosztów jednostkowych).

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa właściwego dla umowy.

— W tym względzie strona skarżąca podnosi, że zarzut ten opiera się na naruszeniu art. 126 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 966/2012⁽¹⁾ z dnia 25 października 2012 r.; nadużyciu zasady autonomicznych negocjacji; naruszeniu i braku zastosowania art. 1162 belgijskiego kodeksu cywilnego oraz art. 3 i 5 dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽²⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r.; naruszeniu zasady dobrej wiary przy wykonywaniu umowy i nadużyciu prawa; naruszeniu zasady dobrej administracji; naruszeniu zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań; naruszeniu zasady proporcjonalności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. 2012, L 298, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2021 r. – Eurecna/Komisja

(Sprawa T-739/21)

(2022/C 73/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Eurecna SpA (Wenecja, Włochy) (przedstawiciel: R. Sciaudone, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji o potrąceniu wierzytelności, o których mowa w pismach Komisji z dnia 10 września 2021 r., 16 września 2021 r. i 30 września 2021 r., w których Komisja przystąpiła do odzyskania prawie całej kwoty wypłaconej w ramach projektu finansowanego przez Unię Europejską i uznanej za możliwą do odzyskania w związku z nieprawidłowościami, jakich miała się dopuścić w dokumentacji księgowej oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku podstawy prawnej decyzji z dnia 10 września 2021 r.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do obrony w związku z decyzją z dnia 10 września 2021 r.

3. Zarzut trzeci dotyczący nieistnienia zaskarżonego roszczenia.

— W tym względzie strona skarżąca podnosi naruszenie zasady dobrej administracji i należytej staranności w działaniach administracyjnych w odniesieniu do audytu przeprowadzonego przez Ernst & Young (EY), naruszenie prawa do obrony w odniesieniu do audytu przeprowadzonego przez EY, naruszenie zasady dobrej administracji ze względu na nieprzestrzeganie obowiązku bezstronności w działaniach administracyjnych oraz błędną interpretację umowy w sprawozdaniu EY.